

FRANCONIA

Hæc & Francia orientalis appellatur, habetq; id nominis à Franco Sicambrorum duce, à quo Gallia quædam pars Francia nuncupata putatur. Cum enim circa annum Christi 326. implacabile dissidium esset natum inter Thuringos & Sueuos, uocatus à Thuringis Genebaldus dux Francorum, eorum scilicet qui tunc iuxta ostia Rheni habitabant, ut ipsis contra Sueuos auxiliū ferret, uenit cum magna Francorum multitudine, datusq; est eis locus inter Thuringos & Sueuos, qui ueluti murus solidissimus hos ab illis diremerunt, sustuleruntq; dissidiū. Duci Genebaldo successit Dagobertus, & tertius aut quartus ab illo fuit Gosbertus, sub quo sanctus Kylianus cōuertit Frācones ad fidem Christi. Vltimus dux fuit Heranus, in cuius defuncti locum Pipinus rex substituit sanctum Burchardum episcopum Herbipolensem, eidem & omnibus eius successoribus tradens ducatū Frāconie, anno scilicet salutis 752. qui & in hunc usq; diē ducatu & episcopatu præfunt. Est autē ferē tota Franconia regio fertilis, triticum & omne frumentū legumenq; in ea satum, multo cum fœnore cultoribus restituens. Profert & optimū uinum, Alsatico nequaquam inferius. Terra ipsa pro magna parte plana est, paucos habens mōtes, sed plurimos colles, præsertim iuxta Moganum flu. qui mediā perlabitur regionem, & iuxta Thuberum, qui apud Sueuos natus, irrigataq; Frāconie extremitate, ruit in Moganū. Syluas habet multas, & inter eas quasdā insignes, regionem ipsam quasi propugnantes, ut sunt Ottonica, Speshartica & Thuringica. Quidam annumerant & Bohemicam, à qua non procul oritur Moganus ex monte Fichtelberg, unde & alij tres profluunt amnes, Nabus, Sala & Egra. Habet Frāconia duas ciuitates episcopales, Herbipolim, quæ & Peapolis & Marcopolis, & uulgo Vuirtzpurgum uocatur, et Babenbergam, quam uulgo Bambergā appellant. Herbipolēsis episcopus dux est Frāconia, non totius sed maioris partis, cum & episcopus Babenbergensis magnam habeat ditionem in ea, præsertim in Voilandia, & similiter Marchio Brādenburgensis. In Babenbergensi agro crescit mellea illa radix, quā glycerhysam uocant, effoditurq; in tanta copā, ut ingentes currus ea onerati, in diuersas abducantur regiones. In consinio Franconia est sita celeberrima Nurnberge urbs in arenoso solo, unde nihil ferē commoditatis haberi potest, nisi terra ipsa multo labore maceretur, pastinetur & stercoretur. Hinc est quod huius urbis ciues omnes exercent artificia, aut negocijs intendunt, & diuitias quas ex sterili terra eruere nequeunt, ex uarijs ingeniosisq; artificijs multo felicius conquirunt. Anno Christi 911. sub Conrado imperatore, uel, ut alij dicunt, anno 1140. sub Henrico imperatore, erectus est Burggrauatus Nurnbergensis. Et cum circa annum Christi 1275. Burggrauiorum semen deficeret, rex Rudolfus, comes ab Habsburg, sororium suum Fridericum, comitem à Zollern, Burggrauatui præfecit. Et huius quoq; filius, nepos & pronepos comitatum illum possederunt. Cum autem sub imperatore Sigismundo, Marca Brandenburgē. destitueretur uirili successore, Burggrauus Nurnbergensis, Fridericus nomine, obtinuit in concilio Constantiensi, anno scilicet Christi 1417. dictam Marcā, erogata magna pecunia quam Nurnbergenses suppeditauerunt, quatenus ab illius iurisdictione liberarentur. Sicq; præter titulum Burggrauus nihil iuris sibi in urbe retinuit, maiorem consequutus ditionem.